

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

III. Sleidani mendacium & in Regem Galliae calumnia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Iuro á Dios, sacra Maieftad, que antes pongo el fuego en my cafa: id est. Iuro per Deum ó Imperator, me potius ades meus ipsum incensurum: Regem candore huius sermonis illectum, subiecisse: Dignam hanc esse nobilissimo viro & fidelis cliente vocem: ac Principes, etiam si prodicionem ament, proditores tamen odiffe debere. Deinde ulterius prouectum, Imperatori omnia quæ de Protestantium consilij & coniuratione comperta habebat, aperuisse, prolatis in medium litteris, in quibus & de armatorum numero, & de re pecuniaria, & de promissis Regi, si federi nomen daret, factis, perscriptum erat: omnia denique ita Imperatoris oculis exposuisse, vt hoc non minimũ ad victoriam momentũ attulisse censeatur. Inde enim consilia sua moderatum, Mauricium Ioannẽ Saxonem, Brandenburgicum, & alios ad suas traduxisse partes, Palatinum in officio retinuisse, cum Daniæ etiam rege, qui federis erat socius, ne auxilia Protestantibus mitteret, egisse. Immo tum Regem Imperatori ad Ecclesiæ defensionem, omnes suas opes obtulisse; sed hunc consilia sua, quæ aliò spectabant, diligenter celasse.

III. Addebat magnus ille vir, Sleidanum contra veritatem scripsisse, à Rege ducenta aureorum millia ad Saxonem & Landgrauium missa, quibus auxilia contra Imperatorem sibi compararent. Nam esitum Rex admodum sibi fuerit infensus, vt qui Imperatoris de restituenda Insubria, iuramento etiam confirmatis promissis nimium fidens, regi quoque vt fidem haberet persuasisset, sibi tamen rem aliter se habere, certo constare. Quinimmo Henricum Brunsvicensẽ Principem Catholicum, quem Protestantes omni sua ditione expulerant, pecunia à Rege fuisse adiutum. Quod vero Petrus Strozza regis hortatu trecenta aureorum millia Protestantibus mutuo daturum se promiserit, meram fuisse ludificationem, sicut euentus ipse docuit, quum Iacobus Sturmias à Protestantibus ad numerandum & accipiendum illud argentum, pro quo Argentinenfes fideiusserrant, missus frustra fuisset. Et argentum hoc tum quidem Protestantibus negatum, verum est: fieri tamen potest, vt bonus ille Eques de honori Regis sui deesset, ducenta illa scutorum millia, quæ Rex persolui ipse curarat, mutuo dare Saxoni recusaret. Grauitè enim tum Carolo Rex succensebat, Insubriam & Neapolim, quæ antiquitus ad Gallicam spectasse coronam contendebat, reti-

nenti. Et si vero tum valde exacerbati vtriusque partis in se inuicem fuerint animi, vt non solum scripta vtrumque edicta, sed etiam bellum tam diu ac tanta contentione, atrociter admodum & magna cum hominum strage & regionum mutua deuastatione gestum ab uide testatur, neuter tamen à Catholicæ religionis obseruantia dimoueri potuit: in quo singularis Dei misericordia & prouidentia est agnoscenda: vt infra quoque à nobis dicetur. Idem Conestabilis tum aliam historiam presentibus narrauit, non minus scitu dignam: quam vt pote ab hoc loco non omnino alienam, subretere, operæ precium videtur. Accidit forte vt Regi cum Stampatum Ducissa, quæ efflicam amabat, sermonem in cubiculo miscenti, Carolus Imperator superueniret. Cui Rex, facta salutatione, dixit: Vn tu scise, Domine frater, quid consilij mihi pulchra hæc femina dederit? Annuente Imperatore, suadet illa mihi, inquit, vt captivum te derineam, donec Insubriam & Neapolim mihi restitueris. Tum Imperator, Certe, inquit, Domine frater, si bene illa tibi consilio consilio eius obtemperare debes. Tum vtrumque risu oborto, sermo de alijs haberi cœpit. Hoc libertate aliquanto, sed Gallijs familiarit ioco dictum Imperatoris animo serupulum aliquem iniecitẽ usum fuit. Quum enim sequenti die in secretis Regis cubiculum, ad cibum cum eo capiendum venisset, manus loturus ingentis precij adamantem, ab Indiæ protege sibi missum, digito detractum ori inseruit, & inter lauandum ante pedes dictæ supra Ducissæ, quæ mappam tenebat, cadere permisit: quem illa humo sublatum quum Imperatori vellet reddere; Nimis bella, inquit, ista manus est: decus hoc ei nequaquam detrahendum censeo. Sit hoc monumentum amoris erga te mer. Sed vt ad Protestantes redeamus, instituti ordo postulat.

IV. Imperator postquam longo iam tempore malum Protestantium erga se animum & longe pessimos auctoritati suæ derogantium, Ecclesiæ bona passim inuolantium, Sanctam Sedem Apostolicam, & Concilium quod Tridenti congregari cœperat, contementium, federa etiam sua & conspirationes instantium, copias & pecuniam ad bellum faciendum occultè colligentium, conatus, totam denique Germaniam ad Lutheranismum propendere animaduertit; quum legibus non posset, vi agendum sibi, & Imperatoriam digni-